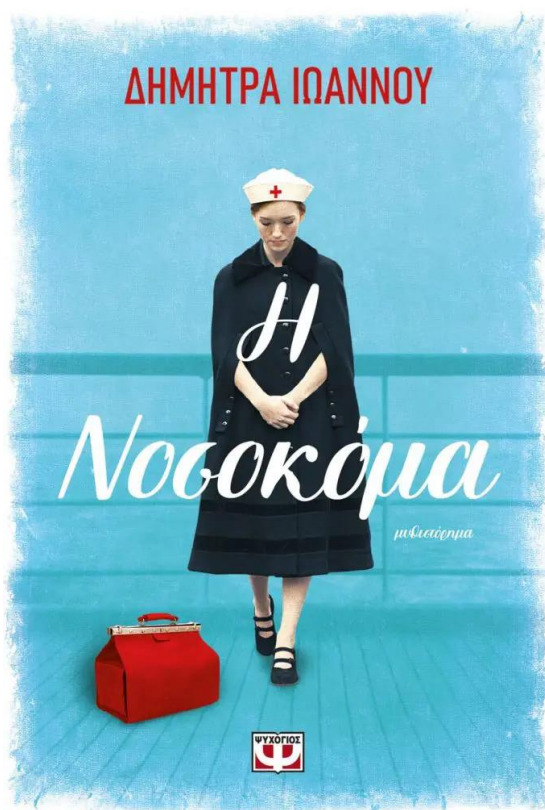

«Η Νοσοκόμα» Δήμητρα Ιωάννου Εκδόσεις Ψυχογιός - Γράφει: Ο Κώστας Τραχανάς

1960. Τρία ήταν τα γνωστά ονόματα των οικογενειών της Χώρας της Άνδρου: οι γαιοκτήμονες Δελαγραμμάτικα, οι αξιοπρεπείς Βαλμάδες, οι εφοπλιστές Γαλανοί.

Η Λεώνη της οικογένειας των Βαλμάδων, θέλει να γίνει η πρώτη κυρά στο νησί. Το κλειδί ήταν να την ερωτευτεί ο Μάξιμος Γαλανός, με σπουδές στην Ευρώπη, που είχε γυρίσει για να ανοίξει σχολείο στη Χώρα με δικά του κεφάλαια, γιος του Ζαννή Γαλανού του βουλευτή, ο οποίος έπαιζε στα δάχτυλα όλο το νησί.

Αυτόν τον άνδρα σεβόταν όλη η Άνδρος! Αυτόν τον άντρα ήθελε κι η Λεώνη.

Η νέα νοσοκόμα Αικατερίνη Συμεωνίδη, που έρχεται από την Αθήνα στην Χώρα, θα δουλέψει στο εκπαιδευτήριο του κυρίου Γαλανού και θα κουράρει και την κυρία Ισαβέλλα Δελαγραμμάτικα. Όλοι έμειναν μαγεμένοι, υπνωτισμένοι και κοίταζαν την άγνωστη και όμορφη κοπέλα που ήρθε στη Χώρα. Η ζήλια που ένιωσε η Λεώνη άρχισε να ανεβαίνει απειλητικά στο λαιμό της. Η Κατερίνα θα δούλευε όπως και η Λεώνη στο Γαλάνειο ίδρυμα, άρα θα ήταν ανταγωνίστριά της στην διεκδίκηση του Μάξιμου Γαλανού...

Η νοσοκόμα ήρθε τυχαία στο νησί ;

Η Μαντούλα η υπηρέτρια της αρχόντισσας Δελαγραμμάτικα προειδοποίησε τη νοσοκόμα για την Λεώνη: «Κρατήσου μακριά από αυτή την κάρια! Μεγάλη κουρούνα, και αυτή και η μάνα της έχουν βάλει στο μάτι τον Μάξιμο Γαλανό».

Η Κατερίνα Συμεωνίδη έμαθε επίσης ότι εκτός από την Χαρίκλεια την κόρη της Ισαβέλλας, η αρχόντισσα είχε και άλλη μία κόρη τη Φλωρέζα, μια όμορφη, ευγενική και καλόψυχη κοπέλα, η οποία εξαφανίστηκε πριν από χρόνια. Ποτέ κανείς δεν έμαθε τι απέγινε. Λες και μια νύχτα άνοιξε η γη και την κατάπιε. Κανείς δεν γνωρίζει αν είναι ζωντανή ή νεκρή. Ο πατέρας της ο Μιχάλης Δελαγραμμάτικα πέθανε σε πέντε χρόνια από την στενοχώρια του. Η Φλωρέζα ήταν αρραβωνιασμένη με τον καλύτερο γαμπρό του τόπου τον Ζαννή Γαλανό, τον βουλευτή.

Το βράδυ που η αρχόντισσα Ισαβέλλα έπαθε εγκεφαλικό, κάποιος χτύπησε την πόρτα του σπιτιού τους γιατί ήθελε να της μιλήσει για τη χαμένη της κόρη. Ήταν ο Γρηγόρης ο Μπάστακας, ο οποίος ήρθε βραδιάτικα και πιωμένος και έλεγε πως δεν μπορούσε πια να σηκώσει τόσα βάρη και τόσα μυστικά. Τι είπαν κανείς δεν ξέρει. Μόνη της το κατάπιε το μαντάτο η καημένη η κυρα-Ισαβέλλα γι' αυτό και έπαθε ό,τι έπαθε. Κανείς δεν μπόρεσε να μάθει κάτι από τον Γρηγόρη. Ο Γρηγόρης ήταν παράξενος και σκοτεινός τύπος και είχε λιμπιστεί τη γυναίκα του νεωκόρου Μελέτη του Λούπεση, τη Θεανώ.

Χίλια μύρια συναισθήματα σκοτείνιασαν την ψυχή της Κατερίνας της νοσοκόμας. Ο πόνος της μάνας, η οδύνη του πατέρα, το δηλητήριο που εξαφάνισε μια οικογένεια, τα μυστικά του Γρηγόρη του Μπάστακα. Μα πάνω από όλα σκεφτόταν αυτό το κορίτσι... τη Φλωρέζα Δελαγραμμάτικα, που χάθηκε πριν τριάντα χρόνια.

Άραγε ποιο μυστικό είχε αποκαλύψει ο αθεόφοβος στην αρχόντισσα και την είχε κάνει να χάσει τον κόσμο και την υγεία της;

Η Κατερίνα μπόρεσε με πολύ προσπάθεια να πλησιάσει τον Γρηγόρη τον Μπάστακα και να μάθει ότι: όταν αυτός ήταν οχτώ χρονών είδε τη Φλωρέζα που μοσχοβολούσε τριαντάφυλλο, στο ρέμα του Νημποριού και είδε δύο άντρες να χτυπούνε το κορίτσι. Σκότωναν τη Φλωρέζα μπροστά του κι αυτός κρυβόταν σαν τον λαγό στο λαγούμι του. Μικρό παιδί ήταν, δεν μπορούσε να τη σώσει. Ποιο τέρας είχε διατάξει να μακελέψουν το κακόμοιρο το κορίτσι;

Μια μαυροντυμένη φιγούρα έστεκε αόρατη ανάμεσα στα σκλήθρα και στις ιτιές. Αυτός έδωσε τον παρά, στους δύο παλικαράδες που χτυπούσαν τη Φλωρέζα. Αυτή η θολή μορφή, άντρας ή γυναίκα φορούσε μια μαύρη ρόμπα της χορωδίας της Δόμνας Αμοράτη της δασκάλας της μουσικής.

Το κορίτσι ήταν μια ματωμένη σάρκα. Μπόρεσε ο Γρηγόρης και την πλησίασε, της έπλυνε στο πρόσωπο, όταν ένα από τα σκουλαρίκια της, μια μικρή χρυσή μέλισσα, του έμεινε στο χέρι και επίσης του έδωσε η χτυπημένη Φλωρέζα, ένα ματωμένο μενταγιόν με ένα σκαλισμένο Υ και δυο περιστέρια που ακουμπούσαν τις μύτες τους.

Κάποια στιγμή ακούστηκε φασαρία και ο Γρηγόρης ξανακρύφτηκε και είδε τον Ευθύμη τον Αλιδρομίτη, που φόρτωνε λεμόνια στο λεμονοκάϊκο, να σηκώνει με τους δύο μπράβους την Φλωρέζα στο καΐκι και από τότε δεν την ξαναείδε κανείς.

«Αλιδρομίτης...; Είπες Αλιδρομίτης;»

-Αδύνατον! είπε η Κατερίνα, αυτό δεν μπορεί να είναι σύμπτωση!

Κάποιος εκεί ψηλά έπαιζε μαζί της! Τσαλαπατούσε την ψυχή της κι έκανε τη ζωή της γης μαδιάμ!

Η Κατερίνα πίστευε ότι η κουβέντα με τον Γρηγόρη τον Μπάστακα θα της έδινε τις απαραίτητες εξηγήσεις και θα έβαζε μέσα της μια τελεία αλλά είχε κάνει μεγάλο λάθος. Μάλλον είχε ανοίξει τον ασκό του Αιόλου και όλοι οι άνεμοι είχαν ξεχυθεί φιδουρίζοντας έξω και σφύριξαν απειλητικά στα στενά της Ρίβας.

Με το να σκαλίσει η Κατερίνα το μυστήριο της Φλωρέζας, η ηρεμία διαλύεται στο νησί της Άνδρου, τα στόματα ανοίγουν και το παρελθόν ξυπνά βίαια και απειλεί, βάζοντας στο μάτι τη νοσοκόμα!!

Ένα μυστηριώδες και περιπετειώδες μυθιστόρημα.

Ένα γλυκόπικρο βιβλίο.

Η γραφή της **Δήμητρας Ιωάννου** έχει την ένταση του θρήνου. Εκπέμπει συναίσθημα βαθύ. Ο λόγος ενίοτε λυγμικός, είναι ξυράφι που χαρακώνει εύρυθμα σώμα και ψυχή.

Γλώσσα λιτή και ρέουσα, με πυκνή αυθεντική αφήγηση.

Διαβάστε το.